

FRAŇKOVÁ, Anna. *Adaptace pracovníků v organizacích*. Praha, 2011. 60 s. Bakalářská práce (Bc.). Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení. Vedoucí práce PhDr. Renata Kocianová, Ph.D.

(posudek oponenta práce)

Autorka si vybrala téma, které patří do odborného rámce katedry a zpracovala je v rozsahu znatelně překračujícím očekávaný standard. Text byl odevzdán v kvalitní grafické podobě a je pojednán zvládnutým a srozumitelným jazykem, v němž jsem při běžném, nekorektorském čtení neshledal podstatné gramatické prohřešky. Práce je poměrně členitá, ale vhodně strukturovaná, drží jasnou logickou linku, takže čtenář se v něm bez potíží orientuje.

Autorka se nejprve zabývá otázkou adaptace člověka a jejím pojetím, ve druhé kapitole problematikou pracovní a sociální adaptace, ve třetí potom adaptací pracovníků v organizaci a jejím řízením, v kapitole čtvrté adaptačním procesem v organizaci, v páté a poslední kapitole probírá důsledky neřízené adaptace jakými jsou např. mobbing a fluktuace. V závěru se jí hezky podařilo prezentovanou problematiku shrnout. Za velice užitečné také považuji poznámky pod čarou, v nichž diplomantka na řadě míst podává různé vysvětlivky, aniž by rušily plynulost výkladu.

Text lze hodnotit jako práci převážně kompilačního charakteru, což nepovažuji za minus, autorčin osobní přínos spatřuji v tom, že se jí podařilo vytvořit promyšlené a uspořádané pojednání o problematice pracovní adaptace, které je současně postavené na adekvátní literatuře. Diplomantka tím také prokázala, že má o odborných pramenech přehled a dokáže je tvůrčím způsobem využívat.

Tituly shromážděné za textem v Soupisu bibliografických citací a v Bibliografii, jakož i odkazy průběžně v textu, jsou uváděny v podobách odpovídajících požadavkům normy. Soupis z hlediska celkového počtu položek včetně cizojazyčných považuji za příkladný.

K předkládané práci nemám po stránce obsahové i formální zásadní připomínky, pouze několik drobných poznámek, jak už to k roli oponenta patří. Nejprve k práci s literaturou. Na s. 10 se objevuje normou nepřipustná podoba odkazu, totiž (v tomto konkrétním případě) „Piaget in...“. Částice In se používá výhradně při citování částí sborníku. V uvedených případech, tzv. citacích z druhé ruky, se prostě v textu zmíní, že Piaget něco říká, a v odkazu se uvede autor publikace, ze které bylo citováno, tj. tedy zde Paulík. Autorka to nejspíš dobře ví, neboť jinde, např. na s. 24, cituje Scheina a správně v odkazu uvádí Armstronga. Dále: u bibliografické citace platí, že letopočet vydání se v ní objevuje celkem dvakrát – na místě, jak jej autorka správně uvádí, ale také hned za jménem autora/ů, což má dle dikce normy čtenáři usnadnit hledání pramene v Soupisu bibliografických citací na základě informace z odkazu v textu, v němž se uvádí autor, letopočet a popř. strana (viz příklady v Pokynech k vypracování bakalářské práce zavěšených na katederním webu a v Moodle UK!).

A ještě ke struktuře textu: pokud chceme nějakou část textu rozdělit na podčásti, měly by být nejméně dvě, jinak není k členění důvod, což je případ kapitoly 1 a její podkapitoly 1.1 – jinými slovy: neexistuje-li 1.2, není logický důvod pro to, aby se

vyskytovala podkapitola 1.1 (mimoходом chyba v BP a DP dosti rozšířená!). Navíc ani název části 1.1 není úplně přesný – slibuje informovat o pojetí adaptace ve vědních oborech, neříká jakých a pak se omezí na psychologii a sociální psychologii. (Člověk je ovšem hlavním předmětem zájmu také kulturní a sociální antropologie, etnografie, moderní ekonomie, o sociologii ve skromnosti pomlčím...)

Závěrem musím zdůraznit, že předchozí poznámky nejsou natolik podstatné, aby mi bránily být s předloženým textem spokojen. Odevzdaná práce na mě působí dobrým dojmem, považuji ji za kvalitní a seriózní zvládnutí zadaného bakalářského úkolu a tedy **doporučuji k obhajobě.**

V Praze 27.08.2011

PhDr. Jiří Reichel, Ph.D.